

ପଞ୍ଚମ ବେଦର ନାଟ୍ୟ ଲେଖନ

ଭରତ :- ପୂର୍ବରଙ୍ଗ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛି । ତାଲ ଏବେ ସେଥିରୁ ଯାହା କିଛି ଶିଖିଲ ତାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଏଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହେବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ ନୁହଁ ।

(ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଆଗରୁ ହିଁ ପଞ୍ଚ ଜଣ ରକ୍ଷିଙ୍କର ଗୋଟେ ଦଳ ଭରତ ମୁନିଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି)

ସମସ୍ତେ :- ପ୍ରଣାମ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ ମୁନିବର

ଭରତ :- ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ହେଲକି ରୁହ । କହିବା ହୁଅନ୍ତୁ ରକ୍ଷିଗଣ , ଆଗମନର ପ୍ରୟୋଜନ କଣ ?

ପ୍ରଥମ ରକ୍ଷି :- ହେ ମୁନିବର , ଯେବେଠାରୁ ଆପଣ ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରର ରଚନା କଲେଣି , ସେବେଠାରୁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଆମ ମନରେ ଉଠି ମାରୁଛି । ଆମେ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ ।

ଭରତ :- ପଚାରନ୍ତୁ ନିଃସଂକୋଚ ହୋଇ ପଚାରନ୍ତୁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ରକ୍ଷି :- (ବିନମ୍ରତା ସହକାରେ) ଗୁରୁଦେବ , ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରର ଉତ୍ପତ୍ତି କିପରି ହେଲା ? ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ?

ଭରତ :- ମୁନି (ହସହସ ମୁଖରେ) ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ କଲେ । ଏହିପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ନାଟକ ନୁହେଁ ବରଂ ଜୀବନର ସାରତତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ମଣିଷ କାମ ଏବଂ ଲୋଭର ବଶିଭୂତ ହୋଇ ଅଧର୍ମ ଓ ସଂଘର୍ଷ ମୁଖା ହୋଇ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା , ସେତେବେଳେ ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ କି , ଏପରି ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହେଉ ଯେଉଁଥିରେ କି

ଦେଖିବା ଏବଂ ଶୁଣିବା ଏକାସାଙ୍ଗରେ ହୋଇପାରିବ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଧର୍ମ , ଅର୍ଥ , କାମ ଓ ମୋକ୍ଷର ମାର୍ଗକୁ ଫେରି ପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମା ନାଟ୍ୟବେଦର ଉତ୍ପତ୍ତି କରିଲେ ,,, ଯାହାର ମାଧ୍ୟମ ହେଲା “ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର” ।

ପାର୍ଶ୍ୱରୁ “ସାଧୁସାଧୁ” ର ଧ୍ବନୀ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଲା

ତୃତୀୟ ରସି :- କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ... ବେଦ ତ ସ୍ବୟଂ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର , ସାରା ଜଗତର ରହସ୍ୟ ତହିଁରେ ଲୁଚିରହିଛି । ସ୍ବୟଂ ବେଦହିଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ତେବେ ଏହି ନୂତନ ବେଦର ପ୍ରୟୋଜନ କଣ ?

ଭରତ :- (ଗନ୍ଧାର ସ୍ବରରେ) ଏଥିପାଇଁ କି ତାହା ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଲଭ ହେବ । ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ର ମାର୍ଗରେ ଓ ଧର୍ମର ପଥରେ ସହଜରେ ବାଟ ଦେଖାଇ ହେବ । ଏହି ମଙ୍ଗଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଜଗତ ପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଚାରିବେଦ ମିଶ୍ରଣରେ ନାଟ୍ୟବେଦର ରଚନା କଲେ ।

ଚତୁର୍ଥ ରସି :- (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ) ଚାରିବେଦର ତତ୍ତ୍ୱ ?

ତାହା କ’ଣ ଗୁରୁଦେବ ???

(ନାଟ୍ୟ ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତର ସ୍ବର ଉଛୁଳି ପଡ଼େ)

ଭରତ :- ଆପଣ ମାନେ ନାଟକରେ ଏହି ଯେଉଁ ପାଠ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ? ବ୍ରହ୍ମଦେବ ଏହାକୁ ରକ୍ତେଦରୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ସୁନ୍ଦର ସଙ୍ଗୀତର ଆଧାର ହେଉଛି ସାମବେଦ । ଯଦ୍ବିଃ ବେଦରୁ ଅଭିନୟ ଏବଂ ଅଥର୍ବ ବେଦରୁ ରସ ନେଇଛନ୍ତି । ଚାରି ବେଦରୁ କିଛି କିଛି ଅଂଶ ନେଇ ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚମ ରକ୍ଷି :- (ସାହାସ କରି) ଗୁରୁଦେବ ତେବେ କ'ଣ ନାଟକ କେବଳ ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବନାଯାଇଛି ?

ଭରତ :- (ହସହସ ମୁଖରେ) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦାନବଗଣ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଦେବଙ୍କ ଆଗରେ ରଖୁଥିଲେ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମଦେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କି ନାଟ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ଦେବତା , ଦାନବ , ମାନବ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଭ , ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତିନି ଲୋକର ପ୍ରତିଛବି ଉପସ୍ଥିତ । ନାଟକ ତ , ଦୁଃଖରେ , ଅକାପଣରେ ତଥା ଶୋକରେ ପିଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଆରାମ ଓ ବିଶ୍ରାମ ଦେବ । ନାଟକ , ସମସ୍ତ ରସ , ସମସ୍ତ ଭାବ , ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର , ଶିଳ୍ପ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ମିଶ୍ରଣ ଅଟେ । ଏପରି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ନାଟକରେ ନ ଦିଶିବ ।

ରକ୍ଷି ପ୍ରଥମ :- (ଉତ୍ସାହିତ ଭାବରେ) ଅଭୂତ ! ସମସ୍ତ ରକ୍ଷିଙ୍କର ସମାବେଷ ! ଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ମଧ୍ୟ , ବହୁଧର୍ମ ! ସବୁ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଭାବର ପ୍ରତିନିଧି କଳା !

ଭରତ :- (ଗର୍ବସହକାରେ) ହଁ , ରକ୍ଷିଗଣ , ଆମେ ନାଟକକୁ ସମସ୍ତ କଳାର ସମ୍ମିଶ୍ରଣ କହିବା ବା , କହିପାରିବା ଯେ , ନାଟକ ହେଉଛି ସମସ୍ତ କଳାର ସଂଗମ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ରକ୍ଷି :- (ଚିନ୍ତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରରେ) ମୁନିବର ସତରେ ନାଟ୍ୟକଳା ଏକ ଅଭୂତ କଳା ଅଟେ । ଏହା ସେତେ ଜରୁରି ଯେତେ ଜରୁରି ମଣିଷକୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଵାଶ ନେବା । ତେବେ ଆମ ସମାଜ ଏହାକୁ ସେତେ ଗନ୍ଧୀରତା ସହିତ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ । କଳାକୁ ଏତେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଉପେକ୍ଷିତ କାହିଁକି କରାଯାଉଛି ।

ଭରତ :- (ସ୍ନେହ ଭରା କଣ୍ଠରେ) ଆମେ ମାନେ ତ ହେଉଛୁ କଳାକାର ବିଧାତା ନୁହଁ । କଳା ହେଉଛି ଆମର କର୍ମ ଆମର ଧର୍ମ । ଆମ ବିଷୟରେ ଆମ କଳା ବିଷୟରେ ତ , ବିଧାତାଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରୟୋଗର ସାଧନ ଆମପାଇଁ ଅବସର ତ ବିଧାତାଙ୍କୁ ଉପଲକ୍ଷି କରିବାକୁ ପଡିବ । ନାଟକ କେବଳ କଳାନୁହେଁ , ଏହା ସମାଜର ଦର୍ପଣ ଅଟେ । ଏହା ମାନବ ସମାଜକୁ ସତ୍ୟ ଓ ନିଷ୍ଠାର ମାର୍ଗରେ ଆଗେଇ ନେବାର ଏକ ସାଧନ ଅଟେ । ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ , ଜାତି , ଧର୍ମ ଏବଂ ଭୌଗଳିକ ସୀମା ବାହାରକୁ ଯାଇ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଆଗରେ ମାନବିକତାର ପାଠ ପଢାଏ । ଆଜିବି ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ସମାଜର ବିଷମ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୁରକରି ସମାଜରେ ସମାନତାର ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏବଂ ଏହି ଭାବ ନିଃସନ୍ଦେହ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ସ୍ୱର୍ଗସମ ବନାଇ ପାରିବ ।

ରକ୍ଷିଗଣ:- ନିଃସନ୍ଦେହ ମୁନିବର :- କଳାବିହୀନ ସମାଜ ତ ପଶୁଙ୍କର ସମାଜ ଅଟେ ।

ଭରତ :- ଏହି ଅପେକ୍ଷା ଏବଂ ଆଶାକୁ ନେଇ କି , ସମାଜ କଳା ଏବଂ କଳାକାରଙ୍କୁ ସେହି ସମ୍ମାନ ଓ ସ୍ଥାନ ଦେବ , ଯାହାର ସେମାନେ ଅଧିକାରୀ , ମୁଁ ଏହି ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଞ୍ଚମବେଦ ନାମରେ ନାମିତ କରିଛି ।

ରକ୍ଷିଗଣ :- ପଞ୍ଚମ ବେଦ ! ସମସ୍ତ ବେଦର ଜ୍ଞାନ ! (ମଞ୍ଚ ପଛପଟୁ ସଙ୍ଗୀତର ସ୍ୱର ଭାସିଆସେ)|

ଭରତ :- ରକ୍ଷିଗଣ , ମୋର ରଙ୍ଗକର୍ମ ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଗତ ନିମନ୍ତେ ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସାରି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ନାଟକର ଆନନ୍ଦ ଉଠାନ୍ତୁ ।

(ସମସ୍ତେ ମଞ୍ଚର ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତି ଏବଂ ଭରତବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି)

ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରର , ଆଶା ସଭିଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣହେଉ ଖୁସି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଜଗତରେ
ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁ ମାଟି ସର୍ବଦା ପୁଲଫଳରେ ହସୁଥାଉ ଓ ଉପରେ ନିର୍ମଳ
ଆକାଶ ଥାଉ ସ୍ବଜନ ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ରହୁ ଓ ଦୁର୍ଜନର ନାସ ହେଉ

ସମାପ୍ତ